

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/194/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713207584
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713207584.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členiek JUDr. Márie Vrtochovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa Z. U., bytom X. I XX/XXX, S. nad D., proti odporcom 1/ Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Považská Bystrica, M. R. Štefánika 165, Považská Bystrica a 2/ Slovenskej konsolidačnej, a.s., Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, o určenie neexistencie práva, na odvolanie navrhovateľa a odporcu 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28. novembra 2013, č.k. 4C/119/2013-81, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcom 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd určil, že právo priznané platobným výmerom č. 6283/2004 zo dňa 3.12.2004 na zaplatenie 30 243,- Sk neexistuje. Odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov dospel jednoznačne k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Z predložených a vykonaných dôkazov je zrejmé, že v danom prípade navrhovateľ návrhom na určenie, že priznané právo na plnenie platobným výmerom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., pobočka Považská Bystrica neexistuje, požadoval určiť, že neexistuje jeho povinnosť plniť, na ktorej splnenie bol zaviazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. Podľa tvrdenia navrhovateľa zaplatil poštovými poukážkami v období od 4.9.2000 do 9.8.2004 sumu 20 152 Sk, čím si splnil svoj záväzok voči odporcovi 1/ ešte pred vydaním platobného výmeru č. 6283/2004 zo dňa 3.12.2004.

Je nesporné, že navrhovateľ ako poistenec odporcu 1/ od 4.9.2000 do 9.8.2004 poštovými poukážkami zaplatil odporcovi 1/ spolu sumu 20 152 Sk. Dňa 3.12.2004 vydal odporca 1/ platobný výmer č. 6283/2004, ktorým uložil navrhovateľovi zaplatiť odporcovi 1/ neuhradené poistné vo výške 7 808 Sk, trovy konania na vydanie platobného výmeru vo výške 73 Sk, poplatky z omeškania vo výške 17 852 Sk a aj poplatky z omeškania vo výške 4 583 Sk, spolu 30 243,- Sk (1003,88 Eur). Platobný výmer zhora nadobudol právoplatnosť dňa 7.2.2005 a vykonateľnosť dňa 15.2.2005.

Keďže poštové poukážky, ktorými odporca poukazoval platby odporcovi 1/, spolu vo výške 20 152 Sk neobsahovali špecifický symbol, za ktoré obdobie sú platené, odporca 1/ potom dôvodne úhrady navrhovateľa použil na vyrovnanie dlžného poistného za obdobie od 1.3.1997 do 15.4.1997 a od 7.7.1997 do 8.2.1999 a sčasti za obdobie 4/2003, teda za iné obdobie za aké bola navrhovateľovi uložená povinnosť platobným výmerom č. 6283/2004 zo dňa 3.12.2004, pričom vykonaným

dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že za toto obdobie navrhovateľ skutočne poistné odporcovi 1/ neplatil. Súd je preto toho názoru, že právo priznané odporcovi 1/ platobným výmerom č. 6283/2004 zo dňa 3.12.2004 na zaplatenie 30 243,- Sk existuje. Okrem toho navrhovateľ uhradil odporcovi 1/ pred vydaním platobného výmeru len sumu 20 152 Sk, pričom platobným výmerom bol zviazaný zaplatiť odporcovi 1/ sumu 30 243,- Sk (1 003,88 Eur) a preto ani z tohto dôvodu sa nemôže domáhať určenia priznané právo na plnenie platobným výmerom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., pobočka Považská Bystrica neexistuje.

Faktom je, že navrhovateľ bol odkázaný na podanie návrhu, že právo priznané oprávnenému - odporcovi 1/ exekučným titulom neexistuje v exekučnom konaní súdom, avšak pre posúdenie dôvodnosti podaného návrhu je táto skutočnosť bezpredmetná. Bolo vecou navrhovateľa ako povinného v exekučnom konaní, aby sa nedostal do situácie, byť z jeho pohľadu v podstate duplicitne zviazaný na plnenie voči odporcovi 1/ a využiť zákonom dané postupy za účelom zabezpečenia jeho práv a povinností. Navrhovateľovi nič nebránilo, aby voči platobnému výmeru podal odvolanie, prípadne sa domáhal v rámci správneho súdnictva preskúmania rozhodnutia odporcu 1/ riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom. V konečnom dôsledku bol upozornený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoE/55/2008-49 zo dňa 16.12.2008, kde krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že povinnému - navrhovateľovi nič nebráni domáhať sa zrušenia exekučného titulu v príslušnom správnom konaní. Navrhovateľ však túto možnosť nevyužil.

Súd je toho názoru, že v tomto konaní o určenie, že priznané právo na plnenie platobným výmerom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., pobočka Považská Bystrica neexistuje nemôže a nie je oprávnený preskúmať rozhodnutie odporcu 1/, ktoré je rozhodnutím správneho orgánu, pretože takéto rozhodnutie môže preskúmať súd len v rámci správneho súdnictva podľa piatej časti Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu, preto súd sa nezaoberal ani tvrdením navrhovateľa, že došlo k premlčaniu práva odporcu platobným výmerom v 3 ročnej premlčacej lehote v zmysle § 21 ods. 1 zák. č. 273/1994 Z. z. v znení účinnom do 31.5.1998, pretože tak ako bolo uvedené vyššie súd nemôže v tomto konaní preskúmať správnosť platobného výmeru Všeobecnej zdravotnej poisťovne.

Keďže na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2012/VŠZP zo dňa 16.4.2012 postúpila VŠZP, a.s. Bratislava pohľadku voči navrhovateľovi vo výške 1003,88 Eur na odporcu 2/, potom odporca 1/ v tomto konaní nie je pasívne legitimovaný a súd voči nemu z tohto dôvodu zamietol.

Voči odporcovi 2/ súd vzhľadom za všetky zhora uvedené skutočnosti a za použitia citovaných ustanovení zákona taktiež ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1. Odporcovi 1/,2/ mali v konaní plný úspech, preto im podľa § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov konania. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré súd videl predovšetkým v osobných a majetkových pomeroch navrhovateľa, ktorý je od 1.1.2013 starobným dôchodcom, starobný dôchodok poberá vo výške 263,20 eur a ktorému bolo uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.6.2013 sp. zn. 4C 119/2013-36 priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, súd odporcom 1/,2/ náhradu trov konania nepriznal. Okrem toho odporcovi 1/ ani žiadne trovy konania nevznikli.

Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie odporca 2/ a navrhovateľ.

Odporca 2/ podal odvolanie proti výroku o trovách konania a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa návrh na začatie konania o určenie neexistencie práva ako nedôvodný zamietol a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania spojených s bránením práva proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že právo uložené platobným výmerom č. 6283/2004 zo dňa 3.12.2004 neexistuje, pretože má za to, že dlžné poistné i poplatky z omeškania uložené týmto platobným výmerom uhradil poštovými poukázkami od 4.9.2000 do 9.8.2004, ktorými uhradil odporcovi v prvom rade celkovo sumu 20.152,- Sk. Odporca 1/ vydal dňa 3.12.2004 platobný výmer č. 6283/2004, ktorým bola navrhovateľovi uložená

povinnosť zaplatiť dlžné poistné s príslušenstvom. Navrhovateľ mal možnosť podať proti exekučnému titulu - platobnému výmeru odvolanie do 15 dní od jeho doručenia, pokiaľ mal za to, že bolo vydané na základe nesprávne zisteného skutkového stavu. Navrhovateľ sa voči platobnému výmeru neodvolal, platobný výmer nadobudol dňa 7.2.2005 právoplatnosť a dňa 15.2.2005 vykonateľnosť, t.j. stal sa exekučným titulom, na základe ktorého možno vykonať exekúciu v súlade s ustanovením § 41 ods.2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ mal povinnosť zaplatiť dlžné poistné nielen za obdobie od 7.7.1997 do 8.2.1999, ale aj za obdobie uvedené v platobnom výmere č. 6283/2004, keďže navrhovateľ si neplnil povinnosti vyplývajúce z príslušných zákonov o zdravotnom poistení. Z uvedeného je zrejmé, že ani odporca v prvom rade ani odporca v druhom rade neporušili žiadne zákonné ustanovenia a nezadali tak navrhovateľovi dôvod na podanie úspešného návrhu na začatie konania o určenie neexistencie práva priznaného platobným výmerom č. 6283/2004. Z uvedeného vyplýva, že k porušeniu zákonných ustanovení došlo jednoznačne zo strany samotného navrhovateľa. Ak mal navrhovateľ za to, že platobný výmer č. 6283/2004 bol vydaný nedôvodne, mal voči nemu podať v zákonnej lehote odvolanie. Toto svoje právo však navrhovateľ nevyužil. Čo sa týka majetkových pomerov navrhovateľa, mal za to, že to, že bol navrhovateľ oslobodený od platenia súdneho poplatku, nezakladá automaticky dôvod na to, aby nebol zaviazaný na úhradu trov konania úspešného odporcu, ktoré mu vznikli v dôsledku návrhu na začatie konania, ktoré podal navrhovateľ. Tento si musel byť vedomý, že v konaní nemusí byť úspešný a že v tomto prípade mu môže vzniknúť povinnosť nahradiť trovy konania protistrane. Navrhovateľ je tiež v celom konaní zastúpený advokátkou, to že jeho majetkové pomery nie sú až také neúnosné, keď si môže dovoliť zaplatiť advokáta. Ak by sa nachádzal v materiálnej núdzi, vzťahoval by sa naňho zákon č. 327/2008 Z. z.

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že platobné šeky ktoré obdržal od VŠZP od 8/2000 do 10/2003 nemali kolónky na identifikačný symbol. Keďže nevedeli kam platby zaradiť, mali platby vrátiť a nie si ich nechať za iné obdobie. Všetky zmeny ohľadom zamestnania poisťovne nahlásil. Ďalej namietal, že v odôvodnení rozsudku je uvádzaná suma 20.152 Eur a nie 20.152 Sk.

K podanému odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca 1/, v ktorom žiadal aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. S rozhodnutím okresného súdu sa stotožňuje, pretože súd prvého stupňa správne právne posúdil vec a dospel na základe predložených dôkazov, k správne skutkovému zisteniu, na základe ktorého rozhodol. V časti priznania náhrady trov konania sa nevyjadroval, nakoľko si v konaní neuplatňoval náhradu trov konania. Navrhovateľovi vznikla povinnosť uhradiť dlžné poistné za obdobie od 07.07.1997 do 08.02.1999 napriek skutočnosti, že v danom období bol zamestnaný v ČR. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 273/1994 Z. z. bol navrhovateľ povinný odhlásiť sa do ôsmich dní od zániku účasti na zdravotnom poistení. Zo strany navrhovateľa nedošlo k splneniu tejto zákonnej povinnosti včas. Po predložení dokladu o zamestnaní v ČR navrhovateľom v roku 2004, VŠZP zistila, že navrhovateľ v danom období neoprávnene čerpal zdravotnú starostlivosť na území Slovenskej republiky. Odporcovi 1/ vznikli neoprávnené náklady na zdravotnú starostlivosť v celkovej výške 495,20 Sk. Po zistení tejto skutočnosti, VŠZP zaslala navrhovateľovi výzvu, v ktorej bol informovaný, že vzhľadom k tomu, že si nesplnil oznamovaciu povinnosť, uhradila VŠZP - pobočka Považská Bystrica bez právneho dôvodu náklady za zdravotnú starostlivosť. Odporca žiadal uhradiť neoprávnene vynaložené náklady do 8 dní od obdržania výzvy priloženým šekom. Vo výzve tiež bolo uvedené, že v prípade neuhradenia sa bude považovať za dobrovoľne nezamestnaného. Navrhovateľ neuhradil neoprávnené náklady na zdravotnú starostlivosť v lehote určenej vo výzve a preto bol navrhovateľ zaradený v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení za obdobie od 07.07.1997 do 08.02.1999 do kategórie osôb, za ktorú neplatí štát a ktorá nie je zamestnancom, SZČO alebo spolupracujúca osoba- tzv. dobrovoľne nezamestnaných. Následne vydal dňa 3.12.2004 platobný výmer č. 6283/2004, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť dlžné poistné vo výške 259,17 Eur (7 808,-Sk) za obdobie 04/2003 až 10/2004 a poplatky z omeškania vo výške 0,1% vo výške 592,58 Eur (17 852,-Sk) za oneskorené uhradenia poistného na zdravotné poistenie a poplatky z omeškania vo výške 0,2% v sume 152,13 Eur (4 583,-Sk), za to, že časť poistného za obdobie 4/2003 a celé poistné za obdobie 5/2003 až 10/2004 neuhradil vôbec. Voči platobnému výmeru navrhovateľ nepodal v lehote do 15 dní od doručenia odvolanie. Z tohto dôvodu sa platobný výmer stal dňa 7.2.2005 právoplatným a 15.2.2005 vykonateľným -stal sa exekučným titulom. Ak sa navrhovateľ domnieval, že platobný výmer č. 6283/2004 bol vydaný neoprávnene, mal voči nemu podať v zákonnej lehote odvolanie. Toto právo navrhovateľ nevyužil. Navrhovateľ pri úhradách neuvádzal špecifický symbol, platby boli postupne napárované v zmysle § 330 Obchodného zákonníka. Na základe uvedeného boli

platby, ktoré povinný uhrádzal postupne priradené k najstaršiemu neuhradenému obdobiu, t.j. za obdobie 7/1997 - 2/1999.

Odporca 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že skutočnosti uvádzané navrhovateľom v odvolaní sú v predmetnej právnej veci bezpredmetné a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd návrh na začatie konania v tejto veci zamietol ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Predmetom odvolacieho konania je posúdiť či prvostupňový súd rozhodol v súlade so zákonom, keď zamietol žalobu o určenie, že priznané právo na plnenie platobným výmerom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., pobočka Považská Bystrica neexistuje.

Základnou otázkou teda je, či účastník konania sa môže úspešne domáhať určenia, že neexistuje priznané právo na plnenie, na ktoré plnenie bol zaviazaný právoplatným rozhodnutím.

Z predložených a vykonaných dôkazov je zrejmé, že v danom prípade navrhovateľ návrhom na určenie, že priznané právo na plnenie platobným výmerom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., pobočka Považská Bystrica neexistuje, požadoval určiť, že neexistuje jeho povinnosť plniť, na ktorej splnenie bol zaviazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. Podľa tvrdenia navrhovateľa ide o duplicitnú povinnosť, na ktorú bol zaviazaný právoplatným rozhodnutím, keďže si jeho povinnosť zaplatiť plnil tým, že zaplatil poštovými poukážkami v období od 4.9.2000 do 9.8.2004 sumu 20 152 Sk, čím si splnil svoj záväzok voči odporcovi 1/ ešte pred vydaním platobného výmeru č. 6283/2004 zo dňa 3.12.2004.

Sporné v danom prípade nebolo, že navrhovateľ ako poistenec odporcu 1/ od 4.9.2000 do 9.8.2004 poštovými poukážkami zaplatil odporcovi 1/ spolu sumu 20 152 Sk, a sporné nebolo ani to, že dňa 3.12.2004 vydal odporca 1/ platobný výmer č. 6283/2004, ktorým uložil navrhovateľovi zaplatiť odporcovi 1/ neuhradené poistné vo výške 7 808 Sk, trovy konania na vydanie platobného výmeru vo výške 73 Sk, poplatky z omeškania vo výške 17 852 Sk a aj poplatky z omeškania vo výške 4 583 Sk, spolu 30 243,- Sk (1003,88 Eur). Platobný výmer, proti ktorému navrhovateľ nepodal odvolanie nadobudol právoplatnosť dňa 7.2.2005 a vykonateľnosť dňa 15.2.2005.

Keďže poštové poukážky, ktorými odporca poukazoval platby odporcovi 1/, spolu vo výške 20 152 Sk neobsahovali špecifický symbol, za ktoré obdobie sú platené, odporca 1/ potom úhrady navrhovateľa použil na vyrovnanie dlžného poistného za obdobie od 1.3.1997 do 15.4.1997 a od 7.7.1997 do 8.2.1999 a sčasti za obdobie 4/2003, teda za iné obdobie za aké bola navrhovateľovi uložená povinnosť platobným výmerom č. 6283/2004 zo dňa 3.12.2004, pričom vykonaným dokazovaním aj podľa odvolacieho súdu bolo jednoznačne preukázané, že za toto obdobie navrhovateľ skutočne poistné odporcovi 1/ neplatil. Odvolací súd je preto taktiež toho názoru, že právo priznané odporcovi 1/ platobným výmerom č. 6283/2004 zo dňa 3.12.2004 na zaplatenie 30 243,- Sk existuje. Okrem toho navrhovateľ uhradil odporcovi 1/ pred vydaním platobného výmeru len sumu 20 152 Sk, pričom platobným výmerom bol zaviazaný zaplatiť odporcovi 1/ sumu 30 243,- Sk (1 003,88 Eur) a preto ani z tohto dôvodu sa nemôže domáhať určenia, že priznané právo na plnenie platobným výmerom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., pobočka Považská Bystrica neexistuje.

Odvolačný súd ďalej konštatuje, že skutočnosť, že navrhovateľ bol odkázaný na podanie návrhu, že právo priznané oprávnenému - odporcovi 1/ exekučným titulom neexistuje v exekučnom konaní súdom, je pre posúdenie dôvodnosti podaného návrhu táto skutočnosť bezpredmetná, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že bolo vecou navrhovateľa ako povinného v exekučnom konaní, aby sa nedostal do situácie, byť z jeho pohľadu v podstate duplicitne zaviazaný na plnenie voči odporcovi 1/ a využiť zákonom dané postupy za účelom zabezpečenia jeho práv a povinností, pričom navrhovateľovi nič nebránilo, aby voči platobnému výmeru podal odvolanie, prípadne sa domáhal v rámci správneho súdnictva preskúmania rozhodnutia odporcu 1/ riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom. V konečnom dôsledku bol upozornený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoE/55/2008-49 zo dňa 16.12.2008, kde krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že povinnému - navrhovateľovi nič nebráni domáhať sa zrušenia exekučného titulu v príslušnom správnom konaní. Navrhovateľ však tuto možnosť nevyužil. A preto pokiaľ tak neurobil, ani jeho prípadná duplicitná povinnosť, sa nedá podaním žaloby o určenie neexistencie priznaného plnenia zhojiť.

Súd prvého stupňa správne konštatoval, že v tomto konaní o určenie, že priznané právo na plnenie platobným výmerom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., pobočka Považská Bystrica neexistuje, nemôže a nie je oprávnený preskúmať rozhodnutie odporcu 1/, ktoré je rozhodnutím správneho orgánu, pretože takéto rozhodnutie môže preskúmať súd len v rámci správneho súdnictva podľa piatej časti Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu, sa preto súd prvého stupňa správne nezaoberal ani tvrdením navrhovateľa, že došlo k premlčaniu práva odporcu platobným výmerom v 3 ročnej premlčacej lehote v zmysle § 21 ods. 1 zák. č. 273/1994 Z. z. v znení účinnom do 31.5.1998, pretože tak ako bolo uvedené vyššie súd nemôže v tomto konaní preskúmať správnosť platobného výmeru Všeobecnej zdravotnej poisťovne.

Súd prvého stupňa ďalej správne návrh voči odporcovi 1/zamietol, nakoľko na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2012/VŠZP zo dňa 16.4.2012 postúpila VŠZP, a.s. Bratislava pohľadávku voči navrhovateľovi vo výške 1003,88 Eur na odporcu 2/, preto potom odporca 1/ v tomto konaní nebol pasívne legitimovaný.

Z uvedených dôvodov odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

Súd prvého stupňa rozhodol správne i náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. s použitím osobitného ustanovenia § 150 O.s.p. a úspešným odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal. Správne vzal do úvahy, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, a týmito dôvodmi sú predovšetkým osobné a majetkové pomery navrhovateľa, ktorý je od 1.1.2013 starobným dôchodcom, pričom starobný dôchodok poberá vo výške 263,20 eur. Za tohto stavu by povinnosť zaplatiť odporcom náhradu trov konania nepriaznivo zasiahla do sociálneho postavenia navrhovateľa.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 1 prvá veta O.s.p..

Podľa § 150 ods. 1 prvá veta O.s.p. nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Ide tak o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tým, že by strohá aplikácia ustanovení o náhrade konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducej tvrdosti. Použitie tohto ustanovenia dopadá na toho účastníka, ktorý by mal inak nárok na náhradu trov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa sa prihliada na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch účastníkov konania, teda nielen toho, ktorého by podľa všeobecných ustanovení mala postihovať povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, koho majetková sféra by bola použitím tohto ustanovenia dotknutá. Zároveň je súd povinný všímať si okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu k nároku a prihliadnuť aj na postoj účastníkov v konaní.

V prejednávanej veci mal odvolací súd zo spisu taktiež preukázané, že navrhovateľ je od 1.1.2013 starobným dôchodcom, pričom starobný dôchodok poberá vo výške 263,20 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že tieto dávajú podklad pre záver o tom, že na strane navrhovateľa sú dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie

náhrady trov úspešným odporcom a preto odvolací súd odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pričom odporca 1/ si náhradu trov odvolacieho konania ani neuplatňoval.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.